



# Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző: .....

Cím: .....

Duna konferencia

Forrás: .....

Pesti Hirlap

Bp.  
(Hely)

1916 IX/5  
(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

341.224.075

rely

Idő

1916

Személy

Helyszám

## Duna-konferencia.

Egy német, polgármester kezdeményezésére nemzetközi Duna-konferencia folyt ma le Budapesten, melyen Magyarország, Ausztria és Németország kiküldöttei amamódok és eszközök fölött tárgyaltak, amelyek a Duna nagyobb mérvű kihasználásával a központi hatalmak szövetségének különös közgazdasági hasznot hozhatnának. A vízi utak olcsósága mellett főként az a szempont tolta előtérbe a Duna-kérdést, hogy ez a folyam földrajzi fekvésénél fogva különösen alkalmas arra, hogy Németország iparának és kereskedelmének kelet felé való törekvéseit szolgálja s ép ezért indult ki a mozgalom Németországból. Minket pedig különösen abból a szempontból érdek a kérdés, hogy a Dunának magyarországi része a leghajózhatóbb s aránylag mi költségűnk legtöbbet e célra. Továbbá az östermeléssel foglalkozó állam van legjobban az olcsóbb víziutakra utalva, mert az ipari áru jobban bírja a vasuti tarifát, mint a föld nyers termése; tehát érdekeink parancsolják, hogy természetadta előnyünket a Duna értékesítésénél úgy használják ki, hogy a nemzetközi Duna-forgalomnak Budapest legyen a gócpontja. Az érdekelt német körök természetesen találták e jogos törekvésünket, de osztrák politikai körök

rögtön fölvetették a rivalitás kérdését s már a Duna-konferenciát is Budapest helyett Béciben akarták megtartatni. Szerencsére a németek tapintata megóvta a magyar székesfővárost e megszegyenitéstől; az értekezlet nálunk folyt le; de Budapest polgármesterének gerinctelensége folytán mégis sikerült a magyar érdekek régi ellenségének, Weisskirchner bécsi polgármesternek s az osztrákoknak oly módon megszegyeníteniök Magyarország fővárosát, mely konzekvenciájában a magyar érdekek megkárosítását fogja maga után vonni.

Regensburg polgármesterének indítványára elhatározták, hogy az érdekelt paramenti államok állandó közös Duna-bizottságot alakítanak s az indítvány eredeti szövegében az volt, hogy e bizottság székhelye Budapest. Az osztrákok már az előzetes konferencián tiltakoztak ez utóbbi ellen és Bárczy polgármester beadta derekát: törülte az indítványból annak a fővárosnak nevét, melynek érdekeit hivatalos kötelessége védelmezni. Ez a megretirálás Bécseszel szemben szégyenletes volt. És nem volt reá semmi szükség. Mert az indítványnak kétségkívül meglett volna többsége eredeti formájában is; hisz a németek, kik a konferencia budapesti üléséhez is ragaszkodtak, kétségkívül konzekvensek maradtak volna önmagukhoz s Budapestre szavaztak

volna. Weisskirchner és a többi osztrák ki küldött követték el azt a tapintatlanságot, hogy a németországi megbizottak előtt elárulták az osztrák antipathiát a magyar érdekekkel szemben, Budapest képviselője részéről tehát csak szolgálalkúség volt, hogy deferált Bécs jogtalan követelésének. Nagyon furcsa véleménynyel lehetnek a németek a magyarok nemzeti törekvéseiről, ha látják, hogy mi magunk mondunk le oly érvényesülésről, amelyhez való jogunkat maguk a németek elismerték az osztrákokkal szemben.

Súlyos tapintatlanság volt Weisskirchnerétől s az osztrákoktól, hogy akkor tüntetnek Budapest ellen, amidőn ennek vendégszeretetét élvezik. De súlyos politikai vétek az osztrákok részéről még ebben a közgazdasági kérdésben is nyiltan sérteni a magyar érdekeket oly időben, amikor a magyar nemzet osztrák érdekekért oly sok sebtől vérzik. Weisskirchner e kérdésben a telhetetlen kapzsiságot képviselte. Mert hiszen ugyis Bécsnek jut ki minden jó Budapesttel szemben. Ott van az udvar, ott vannak az összes közös minisztériumok s ezek mellett az összes nagykövetségek, nemzeti múkincseink egy része is ott van. Bécsnek igazán mindene van, csak ép Dunája nincs. Csupán egy kis esatornája van s úgy látszik

ezen át akarja fölszivni magába még a magyar Duna hullámait is, csak hogy ne ringassák ezek a magyar érdekeket. Ez az osztrák kicsinyeskedés a magyar és osztrák rivalizálás sorozatában tán csak epizód. De szomorúan jellemző, mert itt is a magyar hivatalos gerinctelenség táplálta azt.